

La simplicité en Christ

Par Michael Czesla
des soixante-dix

Thjeshtësi në Krisht

Nga Plaku Majkëll Sizla,
i Të Shtatëdhjetëve

Conférence générale d'octobre 2025

Mettre en pratique la doctrine du Christ de manière simplifiée et ciblée nous aidera à trouver de la joie dans notre vie.

Zbatimi i doktrinë së Krishtit në një mënyrë të thjeshtuar dhe të përqendruar do të na ndihmojë të gjejmë gëzim në jetën tonë të përditshme.

1. Introduction

Il y a trente-trois ans, j'ai été appelé à servir comme missionnaire dans la mission d'Ogden, en Utah. Naturellement, étant originaire d'Europe, certaines traditions d'Utah, telles que la « gelée verte aux carottes » ou les « pommes de terre funéraires » me paraissaient un peu étranges !

En revanche, j'ai été profondément impressionné par l'exemple de nombreux saints dévoués menant une vie de disciple, par le nombre vertigineux de personnes assistant aux réunions de l'Église et par l'ampleur des programmes de l'Église pleinement opérationnels. À la fin de ma mission, je voulais m'assurer que ma future famille ait accès à cette joie que j'avais ressentie, et à la force et à la maturité spirituelle que j'avais observées. J'étais déterminé à revenir au plus vite mener ma vie à « l'ombre des collines éternelles ».

Cependant, le Seigneur avait d'autres desseins pour moi. Le premier dimanche après mon retour de mission, mon évêque avisé m'a appelé à servir en tant que président des jeunes gens de notre paroisse. En servant ce merveilleux groupe de jeunes gens, j'ai vite compris que la joie que l'on ressent lorsqu'on est disciple du Christ a très peu à voir avec l'affluence aux réunions de l'Église ou l'envergure des programmes.

Ainsi, lorsque j'ai épousé ma merveilleuse femme, Margret, nous avons joyeusement décidé de rester en Europe et d'élever notre famille

1. Hyrje

Tridhjetë e tre vjet më parë, mora thirrjen për të shërbyer si misionar në Misionin e Ogdenit në Jutë. Sigurisht, ngaqë po vija nga Europa, disa tradita vendore të Jutës si “xhelatina jeshile me karota” dhe gjella tipike e “tavës së patateve me krem për varrime”, ishin paksa të çuditshme për mua!

Sidoqoftë, më la fort mbresë përkushtimi dhe dishepullimi i shumë prej shenjtorëve, numri i konsiderueshëm i njerëzve që frekuentonin mbledhjet e Kishës, dhe shkalla e programeve tërësisht funksionale të Kishës. Kur misionit tim i erdhi fundi, doja të sigurohesha që gëzimi që kisha ndier, dhe forca e pjekuria shpirtërore që kisha vërejtur, do të ishin në dispozicion edhe për familjen time të ardhshme. Isha i vendosur që të rikthehesha me të shpejtë për ta jetuar jetën time nën hijen që lëshojnë “kodra[t e] përjetshme”.

Mirëpo, Zoti kishte plane të tjera. Të dielën time të parë në shtëpi, peshkopi im i mençur më thirri për të shërbyer si president i Të Rinjve në lagjen tonë. Duke i shërbyer këtij grupi të mrekullueshëm të rinjsh, shpejt mësova se gëzimi që vjen nga të qenit dishepull i Krishtit, nuk ka të bëjë shumë me madhësinë e mbledhjeve të Kishës apo shkallën e programeve.

Kështu që kur u martova me bashkëshorten time të bukur, Margretën, vendosëm me gëzim që të qëndronim në Europë dhe ta rritnim

dans notre pays d'origine, l'Allemagne. Ensemble, nous avons été témoins de la véracité des paroles enseignées par le président Nelson il y a plusieurs années : « La joie que nous ressentons dépend peu de notre situation, mais entièrement de l'orientation de notre vie. » Lorsque notre vie est centrée sur le Christ et sur le message de son Évangile, nous pouvons recevoir la plénitude des bénédictions du disciple, qu'importe l'endroit où nous vivons.

2. La simplicité à l'égard de Christ

Cependant, dans un monde de plus en plus profane, complexe et déroutant, plein d'exigences et de messages différents, et souvent contradictoires, comment pouvons-nous éviter l'aveuglement spirituel et l'endurcissement de notre cœur, tout en restant concentrés sur les « choses claires et précieuses » de l'Évangile de Jésus-Christ? Pendant une période de confusion, l'apôtre Paul a donné un conseil précieux aux saints de Corinthe en leur rappelant de se concentrer sur « la simplicité à l'égard de Christ ».

La doctrine du Christ et la loi de l'Évangile sont si simples que même les petits enfants peuvent les comprendre. Nous pouvons accéder au pouvoir rédempteur de Jésus-Christ et recevoir toutes les bénédictions spirituelles que notre Père céleste a préparées pour nous, en exerçant la foi en Jésus-Christ, en nous repentant, en étant baptisés, en étant sanctifiés par le don du Saint-Esprit et en persévérant jusqu'à la fin. Russell M. Nelson a magnifiquement décrit ce voyage comme étant « le chemin des alliances » et le processus pour devenir « un disciple dévoué de Jésus-Christ ».

Si ce message est si simple, pourquoi semble-t-il souvent si difficile de vivre la loi du Christ et de suivre son exemple ? Il se peut que nous interprétions à tort la simplicité comme quelque chose de facile à atteindre sans effort ni diligence. Suivre le Christ demande des efforts constants et un changement continu. Nous devons nous « dépouille[r] de l'homme naturel [et devenir semblables] à un enfant ». Pour cela, nous devons nous « [confier] en l'Éternel » et nous libérer de la complexité, comme le ferait un petit enfant. Mettre en pratique la doctrine du Christ de manière simplifiée et ciblée nous aidera à trouver de la joie dans notre vie quotidienne, à être guidés dans nos appels, à répondre à certaines des questions les plus complexes de la vie et à

familjen tonë në atdheun tonë, në Gjermani. Së bashku, dëshmuam atë që dha mësim Presidenti Rasëll M. Nelson shumë vite më parë: “Gëzimi që ndiejmë, ka të bëjë pak me rrethanat e jetës sonë dhe ka të bëjë plotësisht me përqendrimin e jetës sonë”. Kur përqendrimi i jetës sonë është te Krishti dhe te mesazhi i ungjillit të Tij, ne mund të përjetojmë bekimet e plota të dishepullimit kudo që jetojmë.

2. Thjeshtësia që Është në Krisht

Sidoqoftë, në një botë që sa vjen e bëhet më laike, e ndërlikuar dhe pështjelluese, me mesazhe e kërkesa të ndryshme e shpesh kundërshtuese, si mund ta shmangim që sytë tanë të verbohën dhe zemrat tona të ngurtësohen, e të qëndrojmë të përqendruar te “gjëra[t e] qarta dhe të çmueshme” të ungjillit të Jezu Krishtit? Gjatë një kohe pështjellimi, Apostulli Pal u dha një këshillë të mrekullueshme shenjtorëve në Korint duke u kujtuar që të përqendroheshin te “thjeshtësia [që është në] Krishti[n]”.

Doktrina e Krishtit dhe ligji i ungjillit janë aq të thjeshta sa edhe fëmijët e vegjël mund t'i kuptojnë ato. Ne mund t'i qasemi fuqisë shëlbuese të Jezu Krishtit dhe t'i marrim të gjitha bekimet shpirtërore që Ati ynë Qiellor ka përgatitur për ne duke ushtruar besim te Jezu Krishti, duke u penduar, pagëzuar, shenjtëruar nëpërmjet dhuratës së Frymës së Shenjtë dhe duke duruar deri në fund. Presidenti Nelson, këtë udhëtim, e përshkroi kaq bukur si “shtegun e besëlidhjeve” dhe procesin e të bërit “dishepull i përkushtuar i Jezu Krishtit”.

Nëse ky mesazh është kaq i thjeshtë, përse shpesh duket kaq sfidues që ta jetojmë ligjin e Krishtit dhe ta ndjekim shembullin e Tij? Mund të jetë ngaqë ne e keqinterpretuam thjeshtësinë si diçka që është e lehtë për t'u arrirë pa përpjekje apo zell. Ndjekja e Krishtit kërkon përpjekje të qëndrueshme dhe ndryshim të vazhdueshëm. Nevojitet që të “zhvesh[im] njeriun [tonë të] natyreshëm dhe [të bëhemi] ... si një fëmijë”. Kjo përfshin që ta vendosim “besim[in tonë] tek Zoti” dhe ta lëmë ndërlikimin të largohet, ashtu siç bëjnë fëmijët e vegjël. Zbatimi i doktrinës së Krishtit në një mënyrë të thjeshtuar dhe të përqendruar do të na ndihmojë të gjejmë gëzim në jetën tonë të përditshme, do të japë udhërrëfim në thirrjet tona, do t'u përgjigjet disa prej

trouver la force de faire face à nos plus grands défis.

Mais comment pouvons-nous intégrer concrètement cette simplicité dans notre vie de disciples du Christ, tout au long de notre existence ? Le président Nelson nous a rappelé de nous concentrer sur « la vérité pure, la doctrine pure et la révélation pure » tandis que nous nous efforçons de suivre le Sauveur. Le fait de se demander régulièrement : « Qu'est-ce que le Seigneur Jésus-Christ voudrait que je fasse ? » ouvre la voie à des directives profondes. En suivant son exemple, nous trouvons un chemin sûr à travers l'incertitude, et une main aimante et directrice à tenir jour après jour. Il est le Prince de la paix et le Bon Berger. Il est notre Consolateur et notre Libérateur. Il est notre Rocher et notre Refuge. C'est un ami : le vôtre et le mien ! Il nous invite tous à aimer Dieu, à respecter ses commandements et à aimer notre prochain.

Lorsque nous choisissons de suivre son exemple, d'aller de l'avant avec foi en lui, d'accepter pleinement le pouvoir de son Expiation et de nous souvenir de nos alliances, l'amour remplit notre cœur, l'espérance et la guérison élèvent notre esprit, et l'amertume et le chagrin font place à la gratitude et à la patience d'attendre les bénédictions promises. Parfois, nous devons nous éloigner d'une situation malsaine ou nous faire aider par un professionnel. Mais dans tous les cas, la mise en pratique des principes simples de l'Évangile nous permet de surmonter les difficultés de la vie à la manière du Seigneur.

Nous sous-estimons parfois la force que nous recevons d'actes simples, comme prier, jeûner, étudier les Écritures, nous repentir quotidiennement, prendre la Sainte-Cène chaque semaine et adorer régulièrement dans la maison du Seigneur. Mais, quand nous réalisons qu'il n'est pas nécessaire de faire « quelque chose de difficile » et que nous nous concentrons sur la mise en pratique de la doctrine pure et simple, nous commençons à voir que l'Évangile nous « est merveilleusement bénéfique », même dans les situations les plus difficiles. Nous trouvons de la force et de « l'assurance devant Dieu », même au cœur de nos souffrances. M. Russell Ballard nous a souvent rappelé que « c'est dans cette simplicité que [nous trouverons] la paix, la joie et le bonheur ».

La mise en application de la simplicité qui est en Christ nous pousse à donner la priorité

pyetjeve më të ndërlikuara të jetës dhe do të sigurojë forcë për t'u përballur me sfidat tona më të mëdha.

Por si mund ta zbatojmë praktikisht këtë thjeshtësi në udhëtimin tonë për gjatë gjithë jetës si dishepuj të Krishtit? Presidenti Nelson na kujtoi që të përqendrohemi tek “e vërtet[a] e kulluar, doktrin[a] e kulluar dhe zbules[a] e kulluar” ndërsa përpiqemi të ndjekim Shpëtimtarin. Bërja rregullisht e pyetjes: “Çfarë do të donte Zoti Jezu Krisht që të bëja?” zbulon drejtim të thellë. Ndjekja e shembullit të Tij ofron një shteg të sigurt përmes pasigurisë dhe një dorë të dashur, udhërrëfyese tek e cila të kapemi nga dita në ditë. Ai është Princi i Paqes dhe Bariu i Mirë. Ai është Ngushëlluesi dhe Çliruesi ynë. Ai është Shkëmbi dhe Streha jonë. Ai është një Mik, miku juaj dhe miku im! Ai na fton të gjithëve ne që ta duam Perëndinë, t'i zbatojmë urdhërimet e Tij dhe ta duam të afërmin tonë.

Ndërsa zgjedhim që të ndjekim shembullin e Tij dhe të bëjmë përpara me besim te Krishti, ta përqafojmë fuqinë e Shlyerjes së Tij dhe t'i kujtojmë besëlidhjet tona, dashuria na mbush zemrat, shpresa dhe shërimi na ngrenë moralisht dhe hidhësia e pikëllimi zëvendësohen nga mirënjohja dhe durimi për të pritur bekimet e premtura. Me raste, mund të na duhet ta distancojmë veten nga një situatë jo e shëndetshme apo të kërkojmë ndihmë profesionale. Por në çdo rast, zbatimi i parimeve të thjeshta të ungjillit do të na ndihmojë të gjejmë drejtim në mënyrën e Zotit gjatë sfidave të jetës.

Nganjëherë e nënvlerësojmë forcën që marrim nga veprime të thjeshta si lutja, agjërimi, studimi i shkrimeve të shenjta, pendimi i përditshëm, marrja e sakramentit çdo javë dhe adhurimi i rregullt në shtëpinë e Zotit. Por kur e pranojmë që nuk duhet të bëjmë “një gjë të madhe” dhe e përqendrojmë veten te zbatimi i doktrinës së pastër dhe të thjeshtë, ne fillojmë ta shohim se si ungjilli “funktionon në mënyrë të mrekullueshme” për ne, edhe në rrethanat më sfiduese. Ne gjejmë forcë dhe “siguri përpara Perëndisë”, edhe kur përfetojmë pikëllime. Plaku M. Rasëll Ballard na e ka sjellë shprehshërë në mend: “Pikërisht në atë thjeshtësi [ne] ... gjejmë paqe..., gëzim... dhe lumturi”.

Zbatimi i thjeshtësisë që gjendet në Krisht, na bën që t'i kemi përparësi njerëzit përpara

aux personnes plutôt qu'aux processus et aux relations éternelles plutôt qu'aux comportements à court terme. Au lieu de nous laisser absorber par l'aspect logistique de notre service, nous nous concentrons sur « les choses qui importent le plus » dans l'œuvre de Dieu pour le salut et l'exaltation. Nous nous libérons pour donner la priorité à ce sur quoi nous pouvons agir, au lieu d'être accablés par ce qui est hors de notre contrôle. Le Seigneur a dit : « C'est pourquoi, ne vous laissez pas de bien faire, car vous posez les fondements d'une grande œuvre. Et c'est des petites choses que sort ce qui est grand. » Quel encouragement puissant à agir avec simplicité et humilité, quelle que soit notre situation.

3. Oma Cziesla

Ma grand-mère, Marta Cziesla, était un merveilleux exemple de personne qui fait « des choses petites et simples » pour que de grandes choses soient réalisées. Nous l'appelions affectueusement Oma Cziesla. Oma a accepté l'Évangile le 30 mai 1926, dans le petit village de Selbongen, en Prusse orientale, avec mon arrière-grand-mère.

Marta Cziesla (à droite) le jour de son baptême.

Elle aimait le Seigneur et son Évangile, et elle était déterminée à respecter les alliances qu'elle avait contractées. En 1930, elle a épousé mon grand-père, qui n'était pas membre de l'Église. À ce moment-là, il est devenu impossible pour Oma d'assister aux réunions de l'Église, car la ferme de mon grand-père était très éloignée de l'assemblée la plus proche. Mais elle s'est concentrée sur ce qu'elle pouvait faire. Oma a continué de prier, de lire les Écritures et de chanter les cantiques de Sion.

Certaines personnes ont peut-être pensé qu'elle n'était plus pratiquante, mais c'était loin d'être le cas. Lorsque ma tante et mon père sont nés, sans détenteur de la prêtrise à la maison, sans réunions de l'Église ni accès aux ordonnances à proximité, elle a de nouveau fait ce qu'elle pouvait et s'est attachée à enseigner à ses enfants « à prier et à marcher en droiture devant le Seigneur ». Elle leur lisait les Écritures, chantait avec eux les cantiques de Sion et, bien sûr, priait avec eux, chaque jour. Une expérience de l'Église appliquée au foyer à 100 %.

En 1945, mon grand-père servait dans l'armée, loin de chez lui. Lorsque l'ennemi s'est

procès et des mariages et des baptêmes pour paraître devant les autres. Ne perdez pas de vue que « les choses qui importent le plus » dans l'œuvre de Dieu pour le salut et l'exaltation. Nous nous libérons pour donner la priorité à ce sur quoi nous pouvons agir, au lieu d'être accablés par ce qui est hors de notre contrôle. Le Seigneur a dit : « C'est pourquoi, ne vous laissez pas de bien faire, car vous posez les fondements d'une grande œuvre. Et c'est des petites choses que sort ce qui est grand. » Quel encouragement puissant à agir avec simplicité et humilité, quelle que soit notre situation.

3. Oma Sizla [Gjyshe Sizla]

Gjyshe ime, Marta Sizla, qe një shembull i mrekullueshëm i bërjes së “gjërave të vogla dhe të thjeshta” për të bërë që gjëra të mëdha të ndodhin. Ne me dashuri e thërrisnim Oma Sizla. Oma e përqafoi ungjillin në fshatin e vogël të Zelbon-genit në Prusinë Lindore bashkë me stërgjyshen time më 30 maj 1926.

Marta Sizla (djathtas) në ditën e pagëzimit të saj.

Ajo e donte Zotin dhe ungjillin e Tij dhe qe e vendosur t'i mbante besëlidhjet që kishte bërë. Në 1930-n, ajo u martua me gjyshin tim, i cili nuk ishte anëtar i Kishës. Në këtë pikë, për Omën u bë e pamundur t'i frekuentonte mbledhjet e Kishës, pasi ferma e gjyshit tim ishte shumë larg bashkësisë më të afërt. Por ajo u përqendrua tek ajo që mund të bënte. Oma vazhdoi të lutej, të lexonte shkrimet e shenjta dhe të këndonte këngët e Sionit.

Disa njerëz mund të kenë menduar se nuk ishte më aktive në besimin e saj fetar, por kjo nuk qe aspak e vërtetë. Kur halla dhe babai im lindën, pa priftërinë në shtëpi dhe pa mbledhje të Kishës apo mundësi për ordinancë në afërsi, Oma përsëri bëri atë që mund të bënte dhe u përqendrua tek të mësuarit e fëmijëve të saj që “të lute[shin] dhe të ec[n]in drejt përpara Zotit”. Ajo u lexoi atyre nga shkrimet e shenjta, këndoi me ta këngët e Sionit dhe natyrisht që u lut me ta – përditë. Një përvojë kishtare e përqendruar 100 përqind te shtëpia.

Në 1945-n, gjyshi im ishte me shërbim larg shtëpisë, në luftë. Kur armiqët iu afruan fermës

approché de leur ferme, Oma a pris ses deux enfants et a quitté leur foyer bien-aimé pour chercher refuge dans un endroit plus sûr. Après un voyage difficile et dangereux, ils ont finalement trouvé refuge dans le nord de l'Allemagne, en mai 1945. Ils n'avaient plus rien, à l'exception des vêtements qu'ils portaient. Mais Oma a continué de faire ce qu'elle était capable de faire : elle priait avec ses enfants, tous les jours. Elle chantait avec eux les cantiques de Sion, qu'elle connaissait par cœur, tous les jours.

La vie était extrêmement difficile et, pendant de nombreuses années, leur principal souci était de pouvoir se nourrir. Puis, en 1955, mon père, alors âgé de 17 ans, est entré dans une école professionnelle dans la ville de Rendsburg. En passant devant un bâtiment, il a vu une petite pancarte à l'extérieur qui disait : « Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage » — « L'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours ». Il s'est dit : « C'est intéressant, c'est l'Église de maman. » Alors, en rentrant chez lui, il a dit à Oma qu'il avait trouvé son Église.

Vous pouvez imaginer ce qu'elle a dû ressentir après presque vingt-cinq ans sans contact avec l'Église. Elle était déterminée à y assister le dimanche suivant et a convaincu mon père de l'accompagner. Rendsburg se trouvait à plus de 30 kilomètres du petit village où ils vivaient. Mais Oma n'allait pas laisser cela l'empêcher d'aller à l'église. Le dimanche suivant, elle est montée sur son vélo avec mon père, et ils sont allés à l'église.

Lorsque la réunion de Sainte-Cène a commencé, mon père s'est assis au dernier rang, espérant que cela se terminerait rapidement. C'était l'Église d'Oma, pas la sienne. Ce qu'il voyait n'était pas très encourageant : une assemblée constituée de quelques femmes âgées et de deux jeunes missionnaires qui dirigeaient toute la réunion. Mais ils ont commencé à chanter et ils ont chanté les cantiques de Sion que mon père avait entendus depuis tout petit : « Venez, venez, sans craindre le devoir », « Ô mon Père », « Au grand prophète ». En entendant ce petit groupe chanter les cantiques de Sion qu'il connaissait depuis son enfance, son cœur a été touché, et il a su immédiatement et sans l'ombre d'un doute que l'Église était vraie.

La première réunion de Sainte-Cène à laquelle ma grand-mère a assisté après vingt-cinq ans est aussi celle où mon père a reçu une confirmation personnelle de la véracité de l'Évangile

së tyre, Oma i mori të dy fëmijët e vegjël dhe e la pas fermën e tyre të dashur për të kërkuar strehim në një vend më të sigurt. Pas një udhëtimi të vështirë dhe jetëkërcënues, ata më në fund gjetën strehim në Gjermaninë veriore, në maj të 1945-s. Atyre nuk u kishte mbetur asgjë veç rrobave të trupit. Por Oma vijoi me atë që ishte në gjendje të bënte: ajo u lut me fëmijët e saj, përditë. Ajo këndoi me ta këngët e Sionit që i kishte mësuar përmendsh – përditë.

Jeta ishte tejet e vështirë dhe për shumë vjet e përqendruar veçse te sigurimi që të kishte ushqim në tryezë. Por në 1955-n, im atë, që asokohe ishte 17 vjeç, shkonte në shkollën teknike në qytetin e Rendsburgut. Ai eci pranë një ndërtese dhe pa një pllakë të vogël në anën e jashtme që thoshte “Kirche Jesu Christi der Hailigen der Letzten Tage”, “Kisha e Jezus Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme”. Ai mendoi: “Sa interesante, kjo është kisha e mamit”. Kështu që, kur erdhi në shtëpi, i tha Omës që kishte gjetur kishën e saj.

Mund ta përfytyroni se si duhet të jetë ndier ajo pas thujse 25 vitesh pa asnjë kontakt me Kishën. Ajo që e vendosur ta frekuentonte të dielën e radhës dhe e bindi tim atë që ta shoqëronte. Rendsburgu që më shumë se 32 kilometra larg fshatit të vogël ku jetonin. Por kjo nuk e pengoi Omën që ta frekuentonte kishën. Të dielën vijuese, ajo i hipi biçikletës së saj bashkë me tim atë dhe shkuan për në kishë.

Kur filloi mbledhja e sakramentit, im atë u ul në radhën e fundit, duke shpresuar që do të mbaronte shpejt. Kjo ishte kisha e Omës dhe jo e tija. Ajo që pa nuk ishte shumë inkurajuese: veç disa gra në moshë që merrnin pjesë, dhe dy misionarë të rinj që drejtonin gjithçka me efektshmëri në mbledhje. Por pastaj filluan të këndonin dhe ata kënduan këngët e Sionit që babi im i kishte dëgjuar që kur ishte djalë i vogël: “Eni Shenjtor”, “O Ati Im”, “Lavdi Burrit”. Të dëgjuarit e kësaj tufe të vogël të këndonte këngët e Sionit që i njihte që nga fëmijëria, ia preku thellë zemrën dhe e diti menjëherë e pa dyshim që Kisha ishte e vërtetë.

Mbledhja e parë e sakramentit që gjyshja ime frekuentoi pas 25 vjetësh, që mbledhja ku im atë mori një pohim vetjak mbi vërtetësinë e ungjillit të rivendosur të Jezus Krishtit. Ai u pagëzua tri

rétabli de Jésus-Christ. Il s'est fait baptiser trois semaines plus tard, le 25 septembre 1955, avec mon grand-père et ma tante.

Plus de soixante-dix ans se sont écoulés depuis cette petite réunion de Sainte-Cène à Rendsburg. Je pense souvent à Oma, à ce qu'elle devait ressentir pendant ces nuits solitaires, faisant les petites choses simples qu'elle pouvait faire, comme prier, lire et chanter. Alors que je me tiens ici aujourd'hui à la conférence générale et que je parle de ma grand-mère, mon cœur est rempli d'humilité et de gratitude pour sa détermination à respecter ses alliances et à faire confiance au Seigneur malgré ses épreuves. Je suis touché, non seulement par son exemple, mais aussi par celui de merveilleux saints dans le monde qui, dans leurs situations personnelles difficiles, se concentrent sur la simplicité en Christ, voyant peut-être peu de changement maintenant, mais ayant confiance que de grandes choses arriveront un jour futur.

4. Les choses petites et simples

J'ai appris, par expérience personnelle, que les choses petites et simples de l'Évangile, et le fait de nous concentrer fidèlement sur le Christ nous conduisent à la vraie joie, permettent à de puissants miracles de se réaliser et nous donnent la confiance que toutes les bénédictions promises s'accompliront. C'est aussi vrai pour vous que pour moi. Comme l'a dit Jeffrey R. Holland : « Certaines bénédictions se manifestent rapidement, d'autres tardivement, certaines uniquement aux cieux, mais pour ceux qui embrassent l'Évangile de Jésus Christ, elles se manifestent. » J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

javë më vonë, më 25 shtator 1955, së bashku me gjyshin tim dhe hallën time.

Kanë kaluar më shumë se 70 vjet që nga ajo mbledhje e vogël sakramenti në Rendsburg. E çoj shpesh nëpër mend Omën, se si duhet të jetë ndier në ato net të vetmuara, duke bërë gjërat e vogla dhe të thjeshta që qe në gjendje të bënte, si lutja, leximi dhe të kënduarit. Ndërsa qëndroj këtu sot në konferencën e përgjithshme dhe flas për Omën time, vendosmëria e saj për t'i mbajtur besëlidhjet që kishte bërë, dhe për t'i mirëbesuar Zotit pavarësisht nga vështirësitë e saj, ma mbush zemrën me përlujtje dhe mirënjohje, jo vetëm për të, por për kaq shumë prej shenjtorëve tanë të mrekullueshëm anëmbanë botës, të cilët përquendrohen te thjeshtësia në Krishtin në rrethanat e tyre sfiduese, ndoshta duke parë pak ndryshim tani, por duke mirëbesuar që gjëra të mëdha do të ndodhin një ditë, në të ardhmen.

4. Gjëra të Vogla dhe të Thjeshta

Kam mësuar nga përvoja ime vetjake që gjërat e vogla dhe të thjeshta të ungjillit dhe përqendrimi me besnikëri te Krishti na çojnë drejt gëzimit të vërtetë, bëjnë të ndodhin mrekulli të mëdha dhe na japin sigurinë që të gjitha bekimet e premtuara do të ndodhin. Kjo është po aq e vërtetë për ju sa është e vërtetë për mua. Siç e shprehu Plaku Xhefri R. Holland: "Disa bekime vijnë shpejt, disa vijnë vonë dhe disa nuk vijnë derisa të jemi në qiell; por për ata që e përqafojnë ungjillin e Jezu Krishtit, ato vijnë". Për këtë dëshmoj gjithashtu, në emrin e Jezu Krishtit, amen.